

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155
e-mail: epodatelna@mkcr.cz

V Praze dne 4.10.2012
Č.j.: MK 57047/2012 OPP
Sp. zn.: MK-S 12887/2010 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury, jako příslušný odvolací orgán, rozhodlo dle rozsudku Městského soudu v Praze, č.j. 6 A 262/2010-92, ze dne 26.6.2012, kterým bylo zrušeno pod bodem I. výroku rozhodnutí Ministerstva kultury, ze dne 4.11.2010, č.j. MK 30015/2010/OPP, sp. zn. MK-S 12887/2010 OPP, a věc vrácena Ministerstvu kultury k dalšímu řízení o odvolání jediného účastníka řízení (dále jen „odvolatelka“), do rozhodnutí Národního památkového ústavu, se sídlem Valdštejnské náměstí 3/162, 118 01 Praha 1 - Malá Strana (dále jen „NPÚ“ nebo „povinný subjekt“) č.j. NPÚ-302/8195/2010 OPP ze dne 11.10.2010,

t a k t o:

Ministerstvo kultury ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 a § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), se rozhodnutí NPÚ č.j. NPÚ-302/8195/2010 OPP ze dne 11. 10. 2010, ruší a věc vrací k novému projednání NPÚ.

Odůvodnění

Ze spisového materiálu vyplynulo, že dne 11.10.2010 byl NPÚ odvolatelkou zaslán návrh na uzavření smlouvy o zajištění provozu prodejny suvenýrů na SH Bouzov a zároveň žádost o informace dle InfZ, která souvisela s akceptací jejího návrhu. Toto podání bylo NPÚ evidováno pod č.j. NPÚ-302/7398/2010. Odvolatelka požádala o poskytnutí následujících informací:

- „ – sdělení otevírací doby prodejny suvenýrů (je-li stejná jako otevírací doba objektu, pak sdělení otevírací doby objektu v r. 2011),
- sdělení výše celkových osobních nákladů (jako veřejných prostředků) na zaměstnance (jako příjemce veřejných prostředků) zajišťující provoz prodejny, a to „obchodního referenta“ Marcelu Foltasovou, „prodavačku“ Magdalenu Čampišovou a „zastupující pokladní“ Janu Odložilovou,
- sdělení výše nákladů na elektrickou energii a topení na dvě místnosti tvořící prodejnu a tzv. fortnu,

- sdělení výše čistého zisku (tržeb za prodej zboží minus náklady na pořízení zboží) z prodeje v prodejně suvenýrů v letech 2008, 2009 a 2010 (do konce srpna),
- k jakému účelu je využíván prostor tzv. fortny na východní straně 1. hradní brány SH Bouzov.“

Dne 8.10.2010, pod č.j. NPÚ-302/8195/2010, byly odvolatelce poskytnuty informace vymezené odrážkou první a odrážkou pátou. Žádosti vymezené odrážkou dva až čtyři byly řešeny v rozhodnutí NPÚ, č.j. NPÚ-302/8195/2010, ze dne 11.10. 2010, kterým bylo jejich poskytnutí odmítnuto. Proti tomuto rozhodnutí odvolatelka podala v zákonné lhůtě **odvolání**, kterým se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, a to v části odmítnutí poskytnutí informace uvedené v žádosti žadatelky ze dne 11.10.2010 pod odrážkou dvě a tři. V odvolání uvádí, že odvolatelce může být poskytnuta požadovaná informace uvedená pod odrážkou dvě i při respektování zák. č. 101/2000 Sb., anonymizací osobního údaje, tj. jména zaměstnankyně. Dále uvádí, že údaj o spotřebě konkrétních radiátorů je obsažen ve fakturách dodavatelské firmy za vytápění, což je schopna prokázat, neboť stejným způsobem je (pře)fakturováno její osobě. Dle názoru odvolatelky tedy povinný subjekt touto informací disponuje, neboť je podkladem k fakturám, na základě kterých hradí náklady.

Ministerstvo kultury přezkoumalo soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, v rozsahu námitek odvolatelky, a po provedeném odvolacím řízení dospělo k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a vydané v souladu s právními předpisy. Ministerstvo kultury uvedlo, že pojem veřejného prostředku je upraven zákonem č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, konkrétně pak v ustanovení § 2 písm. g) a i) cit. zákona, jde o široké vymezení, dle kterého jsou veřejnými prostředky jakékoli platby poskytnuté z rozpočtu státu, a to včetně takových plateb, jakými jsou platy zaměstnanců. Zaměstnanci, dle výkladu Ministerstva kultury, jsou sice příjemci veřejných prostředků ve striktním jazykovém smyslu, nikoli však těmi příjemci, na něž by mělo dopadat ustanovení § 8b zákona na informace (blíže k tomu A. Furek, L. Rothanzl, Komentář – zákon o svobodném přístupu k informacím, Linde Praha). V tomto konkrétním případě odvolatelka žádá o poskytnutí informace, která se vztahuje ke konkrétním osobám, byť, jak odvolatelka podotýká v textu odvolání, *ji požadovaná informace mohla být poskytnuta anonymizací údajů*, jako např. označení čísla 1-3 nebo písmeny A-C. V daném případě nelze tuto informaci poskytnout, neboť se jedná o tři konkrétní zaměstnance NPÚ na rozličných pozicích. V takovém případě by byl žadatelce postoupen seznam se třemi konkrétními částkami, přičemž podle ustanovení § 8a zákona, která se týká osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobních údajů, povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Tímto zvláštním právním předpisem je zákon o osobních údajích č. 101/2000 Sb., kdy podle ustanovení § 1 cit. zákona tento upravuje zpracování těchto údajů a stanoví podmínky, za nichž se uskutečňuje jejich předávání do jiných států.

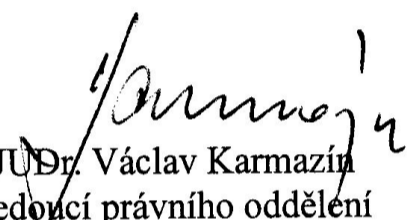
Ministerstvo kultury dovodilo, že odvolatelce je známa místní situace na SH Bouzov a identita všech tří osob vzhledem k jejich rozdílnému pracovnímu zařazení je tedy nepochybně určena. Není tedy splněna podmínka, že i v případě, že by nebyly uvedeny údaje jmenovitě, nebyl by zachován požadavek, že takto poskytnutý údaj nelze vztáhnout k určitému nebo určitelnému subjektu údajů. K části předmětné žádosti na informace žadatelky, a to na sdělení výše nákladů na elektrickou energii a topení na dvě místnosti tvořící prodejnu a tzv. fortnu, Ministerstvo kultury uvádí, že z předloženého spisového materiálu vyplývá, že požadovanou informaci nelze poskytnout z důvodů, že se jedná o neexistující informaci, neboť prodejna suvenýrů nemá vlastní podružný elektroměr a taktéž v případě spotřeby tepla v GJ, nelze toto zjištění provést. Z daného vyvodilo Ministerstvo kultury, že neexistující informace nesplňuje jeden z pojmových znaků informace v souladu se zákonem na informace.

Proti tomuto rozhodnutí podala odvolatelka k Městskému soudu v Praze **žalobu č.j. 6 A 262/2010 -92**, ve které se domáhá zrušení rozhodnutí. Odvolatelka žádala o sdělení výše celkových osobních nákladů, kdy použitý termín „celkové náklady“ je nutno vykládat jako součet tří sčítanců. Nebyl tedy důvod neposkytnout údaj. Z rozhodnutí Městského soudu vyplývá, že za osobní údaje (blíže specifikované v § 8b odst. 3 InfZ) se o osobě, které povinný subjekt poskytl veřejné prostředky, poskytnou informace i přesto, že jsou jinak chráněny předpisy o ochraně osobních údajů. Zaměstnanec veřejné správy dostává za svou práci plat, který je mu vyplácen z veřejných prostředků, je proto ve smyslu § 8b odst. 1 InfZ příjemcem veřejných prostředků. **Informace o konkrétní odměně takového konkrétního zaměstnance, a to včetně její výše, je proto povinný subjekt povinen poskytnout v rozsahu § 8b odst. 3 InfZ.** Ministerstvo kultury je vázáno právním názorem soudu.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo kultury rozhodlo, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, nelze dále odvolat.

JUDr. Václav Karmazín
vedoucí právního oddělení
odboru památkové péče Ministerstva kultury

